

Eugeniusz Tomczak, Sylwia Wuszkan, Klemens Macewicz

Dobrzeń Mały, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 5, 77-78

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nie natrafione na popielnicę, a z całych naczyń zachowała się jedynie miseczka w grobie 1. Posa tym występowały tylko złamki ceramiki. Znajdowały się wśród nich zarówno fragmenty grubościennych, o chropowatej powierzchni zewnętrznej, jak i cienkościennych o powierzchni starannie wygładzonej. W grobie 3 oprócz ceramiki znaleziono także fragment naramiennika brązowego zdobionego ornamentem rytym. Fragment ten jest nadtopiony i pokryty patyną ogniową. We wszystkich grobach na dnie jam występowały drobne węgle drzewne i popiół oraz nieliczne przepalone kości.

Zarówno na podstawie zabytków pochodzących z darów, jak i uzyskanych w czasie wykopalisk chronologię tego omentaryjska określić można na wczesny okres halstański, grupę środkowopolską kultury łuszyckiej.

CZELADŹ WIELKA, pow. Góra

Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Gołubkow. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa /kultura łuszycka, okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze/.

Stanowisko położone jest w delinie Baryksy na wydmie piaszczystej wśród łąk mławowych około 570 m na północ od wsi Czeladź Wlk. Przekopane 560 m² terenu odkrywając 25 obiektów. Są to ogniska na ogół kołiste o średnicach od 1,5 m i jamy. Uzyskany materiał ogranicza się do ceramiki, kości zwierzęcych i polowy.

CZERNIAK, pow. Mogilno

patrz epoka brązu

DOBRZEŃ MAŁY, pow. Opole

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr Eugeniusz Tomczak /autor sprawozdania/, mgr Sylwia Wuszkak i mgr Klemens Macewicz. Badania finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresu halstańskiego.

Stanowisko usytuowane jest pomiędzy wsiami Dobrzeń Mały - Brzesie. W czasie badań ratowniczych przebadano powierzchnię około 20 arów, zabezpieczając ogółem 114 grobów ciałopalnych i 6 obiektów o bliżej nieokreślonej funkcji. Głębokość zalegania pochówków była bardzo zróżnicowana, wynosiła od 30 do 130 cm od współczesnej powierzchni użytk-

kowe: 45 grobów było dobrze zachowanych, 39 częściowo uszkodzonych, a pozostałe silnie zniszczonych w wyniku przedeksploatacyjnych robót ziemnych na żwirowni. Wyróżniono 43 groby popielnicowe, 45 bezpopielnicowych - jamowych, 26 nieokreślonych /przeważnie wskutek złego stanu zachowania.

W 3 grobach popielnicowych wystąpiły obstawy kamiennie, a w 26 jamowych bruki i obstawy z kamieni. We wszystkich pochówkach wystąpiły szczątki kostne i spaleniska. Wyposażenie, mimo pewnych zniszczeń, było dość bogate. Najliczniej występowała ceramika. Pomiędzy innymi i ich fragmentami odkryte pokrytki, przedmioty gliniane oraz fragmenty ceramiki malowanej. Ponadto uzyskano 30 nabytków z brązu oraz 42 przedmioty wykonane z żelaza, w tym brązowe szpile, bransolety, kółka, naszyjniki oraz sepe, szpile i bransolety żelazne.

Wszystkie pochówki można datować na okres halstacki. Uchwycone północną granicę omentaryska, rozciągającego się w kierunku południowym i zajmującego znaczną część wzniesienia. Przebadany teren omentaryska był sukcesywnie udejęniany do nieswłocnej, dalszej eksploatacji kruszywa. Badania będą kontynuowane.

DZIEDZICE, pow. Myślibórz

patrz wspomniane średniowiecze

GWIECKOWICE, pow. Wrocław

patrz neolit

GLONSK, pow. Złotów
Stanowisko 1

Muzeum Ziemi Złotowskiej w Złotowie

Badania prowadził mgr Marian Sikora. Finansowało Muzeum Ziemi Złotowskiej. Pierwszy sezon badań. Omentaryskie kultury pomorskiej późny okres halstacki.

Teren, na którym występuje omentaryskie stanowi część moreny osłowej ciągnącej się na linii północ-południe, w odległości około 500 m w kierunku północnym linii Złotów-Chejnice i w odległości około 300 m w kierunku północno-zachodnim od wsi Glonsk.

Przeprowadzone badania miały charakter prac ratowniczo-zabezpieczających. Obiekt naruszony był na ciągle i systematyczne niszczenie przez prace ziemne. Od kilku lat odkrywano przy różnych pracach ziemnych skupiska kamieni /groby/, ceramikę, paleniska. W trakcie przeprowadzania prac terenowych odkryto trzy groby, jeden grób skrzynkowy bez obwarowania, dwa groby popielnicowe z obwarowaniem. Grób Nr 1 sbudowany